

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો એકમું

વચનનો દૂત: શુદ્ધિકરણથી લઈને શુદ્ધિવિધ્વંસ સુધી

Jeff Pippenger

2024-02-29

જે સમાહમાં ખ્રિસ્તે કરારને દૃઢ કર્યો હતો, તે સમયગાળો તેમના બાસિસ્માથી શરૂ થઈને, સ્વર્ગીય પવિત્રસ્થાનમાં સ્તીફનના પથ્થરમારાથી હત્યાના સમયે ખ્રિસ્ત ઊભા થયા ત્યાં સુધીનો હતો.

પરંતુ તે પવિત્ર આત્માથી પરિપૂર્ણ હતો, અને સ્વર્ગ તરફ અડગ નજરે જોતાં તેણે દેવનો મહિમા અને દેવના જમણા હાથે ઊભેલા ઈસુને જોયા; અને કહ્યું, “જો, હું સ્વર્ગોને ખુલ્લાં જોઉં છું, અને મનુષ્યપુત્રને દેવના જમણા હાથે ઊભેલા જોઉં છું.” પછી તેઓ ઊંચા સ્વરે બૂમો પાડવા લાગ્યા, પોતાના કાન બંધ કરી દીધા, અને એકમત થઈ તેના પર તૂટી પડ્યા; અને તેને શહેરની બહાર કાઢી પથ્થરમારો કર્યો; અને સાક્ષીઓએ પોતાના વસ્ત્રો એક યુવાનના પગ પાસે મૂકી દીધા, જેના નામ સાઉલ હતું. અને તેઓ સ્તેફન પર પથ્થરમારો કરતા હતા, જ્યારે તે દેવને પુકારીને કહેતો હતો, “પ્રભુ ઈસુ, મારા આત્માને સ્વીકારો.” અને તેણે ઘૂંટણિયે પડીને ઊંચા સ્વરે બૂમ પાડી, “પ્રભુ, આ પાપ તેઓના હિસાબે ન ગણશો.” અને આ કહીને તે નિદ્રાધીન થયો. પ્રેરિતોનાં કૃત્યો 7:55-60.

જ્યારે સ્તેફનને પથ્થર મારીને મોતને ઘાટ ઉતારવામાં આવ્યો અને મિખાયેલ ઊભો થયો, ત્યારે સુસમાચાર અન્યજાતિઓ સુધી ગયો, કારણ કે તે સમય સુધી સુસમાચાર યહૂદીઓ સુધી જ મર્યાદિત હતો.

“પછી દૂતે કહ્યું, ‘તે એક અઠવાડિયા [સાત વર્ષ] માટે ઘણા લોકો સાથેની વાચાને દૃઢ કરશે.’ તારણહાર પોતાની સેવા શરૂ કર્યા પછીના સાત વર્ષ સુધી સુસમાચાર ખાસ કરીને યહૂદીઓને પ્રચારવામાં આવવાનો હતો; સાડા ત્રણ વર્ષ તો ખ્રિસ્તે પોતે કર્યો; અને ત્યાર પછી પ્રેરિતોએ. ‘અને અઠવાડિયાના મધ્યમાં તે બલિદાન અને અર્પણ બંધ કરાવશે.’ દાનિયેલ 9:27. ઈ.સ. 31ના વસંતઋતુમાં, ખરો બલિદાન એવા ખ્રિસ્તને કલ્વરી પર અર્પણ કરવામાં આવ્યા. ત્યારે મંદિરનો પડદો બે ભાગમાં ફાટી ગયો, જે દર્શાવતું હતું કે બલિદાનસંબંધિત સેવાની પવિત્રતા અને મહત્વ વિદાય પામ્યા હતા. પૃથ્વી પરના બલિદાન અને અર્પણ બંધ થવાનો સમય આવી ગયો હતો.”

“એક અઠવાડિયું—સાત વર્ષ—ઈ. સ. 34માં પૂર્ણ થયું. ત્યારબાદ સ્ટીફનને પથ્થરમારો કરીને યહૂદીઓએ સુસમાચારના પોતાના અસ્વીકારને અંતિમ રીતે મોહર લગાવી; અને પીડા દ્વારા વિખેરાઈ ગયેલા શિષ્યો ‘સર્વત્ર જઈને વચનનો પ્રચાર કરતા હતા’ (પ્રેરિતોનાં કામ 8:4); અને થોડા જ સમયમાં પીડક શાઉલનું રૂપાંતર થયું, અને તે પૌલ, અજાતિઓ માટેનો પ્રેરિત, બન્યો.” The Desire of Ages, 233.

વર્ષ 34 માં પવિત્ર સમાહ (બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસ) પૂર્ણ થયું, અને પ્રાચીન ઇઝરાયેલનો દેવ સાથેનો સંબંધવિચ્છેદ થયો; તેમની પરીક્ષાકાળ સંપૂર્ણપણે સમાપ્ત થઈ ગઈ હતી. તે સમયે વચનના અસ્વીકાર માટે અને દેવપુત્રના ક્રુસીકરણ માટે પ્રાચીન ઇઝરાયેલ પર થનારી પ્રતિફળરૂપ સજા દેવના કાર્યકારી ન્યાયાધીન હતી. દેવએ પોતાની દીર્ઘસહિષ્ણુ કરુણામાં યરુશાલેમના વિનાશને ઈ.સ. 66 થી ઈ.સ. 70 સુધીના ઘેરાવ અને વિનાશ સુધી મુલતવી રાખ્યો.

દાનિયેલના નવમા અધ્યાયના જે વચનો એ અઠવાડિયાની ઓળખ આપે છે, જેમાં ખ્રિસ્તે તે કરારને દૃઢ કર્યો, તે જ એ પણ ઓળખાવે છે કે મૂર્તિપૂજક રોમ (આવનારો રાજકુમાર) શહેર અને પવિત્ર સ્થાનનો નાશ કરશે; છતાં, પોતાના દીર્ઘસહનશીલ દયામાં ઈશ્વરે પ્રાચીન ઇઝરાયેલની સંતાનોને સુસમાચાર સાંભળવા અને તે અંગે નિર્ણય લેવા માટે સમય આપ્યો, જેમ તેમના પિતૃઓએ તેમની વચ્ચે ખ્રિસ્ત અને શિષ્યોની સેવા

૬૨૨- યાનના સાત વર્ષના સમયગાળામાં કર્યું હતું.

“યેરુશાલેમના વિનાશનો ઉચ્ચાર ખ્રિસ્તે પોતે કર્યો ત્યાર પછી લગભગ ચાલીસ વર્ષ સુધી, પ્રભુએ એ શહેર અને એ જાતિ પર પોતાના ન્યાયોને વિલંબિત રાખ્યા. પોતાના સુસમાચારને અસ્વીકાર કરનારાઓ અને પોતાના પુત્રના હત્યારાઓ પ્રત્યે દેવનું દીર્ઘસહન અદ્ભુત હતું. બાંઝ વૃક્ષની દૃષ્ટાંત યહૂદી જાતિ પ્રત્યે દેવના વર્તનની પ્રતિનિધિ હતી. આ આજ્ઞા બહાર પડી ગઈ હતી, ‘તેને કાપી નાખો; તે જમીનને શા માટે વ્યર્થ રોકે છે?’ (લૂક 13:7) પરંતુ દેવી કરુણાએ તેને હજી થોડોક વધુ સમય માટે બચાવી રાખ્યું. યહૂદીઓમાં હજી ઘણા એવા હતા, જેઓ ખ્રિસ્તના સ્વભાવ અને કાર્યથી અજાણ હતા. અને સંતાનોને તે અવસરો મળ્યા ન હતા કે તે પ્રકાશ પ્રાપ્ત થયો ન હતો, જેને તેમના માતા-પિતાએ તિરસ્કૃત કર્યો હતો. પ્રેરિતો અને તેમના સહકારીઓના પ્રયાર દ્વારા, દેવ તેઓ પર પ્રકાશ ચમકાવશે; તેમને એ જોવાની પરવાનગી આપવામાં આવશે કે ભવિષ્યવાણી કેવી રીતે પૂર્ણ થઈ હતી, માત્ર ખ્રિસ્તના જન્મ અને જીવનમાં જ નહીં, પરંતુ તેમના મૃત્યુ અને પુનરુત્થાનમાં પણ. સંતાનોને માતા-પિતાના પાપો માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા ન હતા; પરંતુ જ્યારે માતા-પિતાને આપવામાં આવેલા સમગ્ર પ્રકાશના જ્ઞાન સાથે સંતાનોએ પોતાને અપાયેલા વધારાના પ્રકાશને અસ્વીકાર કર્યો, ત્યારે તેઓ માતા-પિતાના પાપોમાં સહભાગી બન્યા અને તેમની અધીર્મતાનું પરિમાણ પૂર્ણ કર્યું.”

“યરુશાલેમ પ્રત્યે દેવની દીર્ઘસહનશીલતાએ યહૂદીઓને માત્ર તેમની હઠીલા અપશ્રાન્તાપમાં જ વધુ દૃઢ કર્યાં. ઇસુના શિષ્યો પ્રત્યેના પોતાના દ્વેષ અને ક્રૂરતામાં તેમણે દયાની છેલ્લી ઓફરને નકારી કાઢી. ત્યારે દેવે તેમની ઉપરથી પોતાની રક્ષા હટાવી લીધી અને શૈતાન તથા તેના દૂતો ઉપરના પોતાના નિવારક પ્રભાવને દૂર કરી દીધો, અને તે જાતિ તે નેતાના નિયંત્રણ હેઠળ છોડી દેવાઈ જેને તેણે પસંદ કર્યો હતો. તેની સંતાનોએ ખ્રિસ્તની કૃપાનો તિરસ્કાર કર્યો હતો, જે તેમને તેમના દુષ્ટ વાસનાઓને વશમાં કરવા સમર્થ બનાવતી, અને હવે એ જ તેમની જીતનાર બની. શૈતાને આત્માની અતિ ઉગ્ર અને અતિ નીચ વૃત્તિઓને ઉશ્કેરી. મનુષ્યો વિચારતા નહોતા; તેઓ વિચારની પહોંચની બહાર હતા—આવેગ અને અંધ ક્રોધના વશમાં. તેઓ પોતાની ક્રૂરતામાં શૈતાની બની ગયા. કુટુંબમાં અને જાતિમાં, ઉચ્ચતમ અને નીચતમ વર્ગોમાં સમાન રીતે, શંકા, ઈર્ષ્યા, દ્વેષ, કલહ, બળવો, હત્યા વ્યાપી હતી. ક્યાંય સુરક્ષા નહોતી. મિત્રો અને સ્વજનો એકબીજાનો દ્રોહ કરતા હતા. માતાપિતાએ પોતાના સંતાનોની હત્યા કરી, અને સંતાનોએ પોતાના માતાપિતાની. પ્રજાના શાસકો પાસે પોતાને જ શાસિત રાખવાની શક્તિ નહોતી. અનિયંત્રિત વાસનાઓએ તેમને અત્યાચારી બનાવી દીધા. યહૂદીઓએ દેવના નિર્દોષ પુત્રને દોષિત ઠરાવવા ખોટી સાક્ષી સ્વીકારી હતી. હવે ખોટા આરોપોએ તેમના પોતાના જીવનને અનિશ્ચિત બનાવી દીધા. પોતાની ક્રિયાઓ દ્વારા તેઓ લાંબા સમયથી એવું કહી રહ્યા હતા: ‘ઇઝરાયલના પવિત્રને અમારી આગળથી દૂર કરો.’ યશાયા 30:11. હવે તેમની ઇચ્છા પૂર્ણ કરવામાં આવી. દેવનો ભય હવે તેમને વધુ વ્યાકુળ કરતો નહોતો. શૈતાન જાતિના મસ્તકે હતો, અને સર્વોચ્ચ નાગરિક તથા ધાર્મિક સત્તાધિકારીઓ તેના પ્રભાવાધીન હતા.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 27, 28.

વચનના દૂત તરીકે, ખ્રિસ્તે પ્રથમ માત્ર યહૂદીઓ સાથે જ વ્યવહાર કર્યો. ઇ.સ. 34માં, સ્તેફનના પથ્થરમારથી થયેલા વધ સમયે, ત્યારબાદ સુવાર્તા અજાતિઓ સુધી પહોંચી, અને દેવના કાર્યકારી ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો, છતાં દેવે પોતાની કૃપામાં તે સમયબિંદુને લગભગ ચાલીસ વર્ષ સુધી મુલતવી રાખ્યો.

વચનના દૂત તરીકે, માલાખી અધ્યાય ત્રણની પૂર્ણતામાં, ખ્રિસ્તે બે વાર મંદિરને શુદ્ધ કર્યું. તેણે એવું એવા સમયગાળામાં કર્યું, જે ખાસ કરીને તે વચનપ્રજાજન માટે અલગ રાખવામાં આવ્યો હતો, જેઓ ત્યારે અવગણાઈ રહ્યા હતા અને ત્યજાઈ રહ્યા હતા, તેમજ તેમના માટે પણ, જેઓ ત્યારબાદ નવી પસંદ કરેલી પ્રજા બનવાના હતા. જ્યારે તે સમયગાળો પૂર્ણ થયો, ત્યારે દેવના કાર્યકારી ન્યાયનો સમય શરૂ થયો. યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનાર તે દૂત હતો, જેણે ખ્રિસ્તના તે કાર્ય માટે માર્ગ તૈયાર કર્યો, જેમાં તે નવી પસંદ કરેલી પ્રજાને ઊભી કરશે, જેના સાથે તે વચનમાં પ્રવેશ કરશે.

મંદિરના બે શુદ્ધ, િકરણો એવા દૃષ્ટાંતરૂપ પાઠ હતા, જેઓ આત્મના મંદિરને શુદ્ધ કરવાની પ્રિસ્ત તની કામગીરીને ઓળખાવે છે. જ્યારે કરારનો દૂત માલાખી અધ્યાય ત્રણમાં અચાનક આવે છે, ત્યારે તે લેવીના પુત્રને શુદ્ધ પણ કરે છે અને તેમનીમાંથી અશુદ્ધિ પણ દૂર કરે છે, જેથી પ્રાચીન દિવસોની જેમ એક અર્પણ તૈયાર થાય.

પરંતુ તેની આવનના દિવસે કોણ ટકી શકશે? અને જ્યારે તે પ્રગટ થશે ત્યારે કોણ ઊભો રહી શકશે? કારણ કે તે ધાતુ શુદ્ધ કરનારની અગ્નિ સમાન છે અને ધોબીના સાબુ સમાન છે; અને તે ચાંદી શુદ્ધ કરનાર અને પવિત્ર કરનારની જેમ બેસશે; અને તે લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરશે, અને તેઓને સોના અને ચાંદીની જેમ નિર્મળ કરશે, જેથી તેઓ યહોવાને ધર્મિકતામાં અર્પણ યઢાવે. ત્યારે યહૂદા અને યેરૂશાલેમનું અર્પણ યહોવાને પ્રિય લાગશે, જેમ પ્રાચીન દિવસોમાં લાગતું હતું, અને જેમ પૂર્વના વર્ષોમાં હતું. માલાખી 3:2-3.

મલાખી અધ્યાય ત્રણ, અને મંદિરના બે શુદ્ધીકરણો લેવીના પુત્રોના વિશ્વાસની એવી પરિપૂર્ણતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે વચનના દૂત દ્વારા સંપન્ન થાય છે. લેવીના પુત્રોના વિશ્વાસની પરિપૂર્ણતા સોનાની શુદ્ધિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

“સેનિટેરિયમમાં જેમની પાસે કંઈપણ પ્રભાવ છે એવા સૌમાં દેવની ઇચ્છા અનુસાર અનુકૂલ થવું, આત્મ-નમ્રતા ધારણ કરવી, અને ખ્રિસ્તના આત્માના અમૂલ્ય પ્રભાવ માટે હૃદય ખોલવું આવશ્યક છે. અગ્નિમાં અજમાવેલું સોનું પ્રેમ અને વિશ્વાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઘણા તો પ્રેમથી લગભગ વંચિત છે. આત્મસંતોષ તેમની વિશાળ જરૂરિયાત પ્રત્યે તેમની આંખો અંધ કરી દે છે. દેવ તરફ દૈનિક રૂપાંતર, ધાર્મિક જીવનમાં નવો, ઊંડો અને દૈનિક અનુભવ—આ માટે નિશ્ચિત આવશ્યકતા છે.” Testimonies, volume 4, 558.

મલાખી અધ્યાય ત્રણ, અને મંદિરની બે શુદ્ધીકરણ-ઘટનાઓ જ્ઞાનના વૃદ્ધિ વિષેની સમજણની પૂર્ણતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે જ્ઞાની લોકોની અંદર છે, જે લેવીના પુત્રો છે; આ કાર્ય કરારના દૂત દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવે છે. લેવીના પુત્રોની આ પૂર્ણતા ચાંદીના શુદ્ધીકરણ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

યહોવાના શબ્દો નિર્મળ શબ્દો છે; પૃથ્વીની ભઠ્ઠીમાં અજમાવેલી, સાત વાર શુદ્ધ કરેલી ચાંદી સમાન. ભજન સંહિતા 12:6.

વચનના દૂતને ચાંદી અને સોનાની માફક લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરવા હતા. દેવનું વચન જ તે છે જે શુદ્ધ કરે છે, કારણ કે શુદ્ધ થવું એટલે ધર્મી ઠરાવું અને પવિત્ર થવું.

તેમને તારા સત્ય દ્વારા પવિત્ર કર; તારો શબ્દ સત્ય છે. યોહાન 17:17.

મલાકી અધ્યાય ત્રણના પ્રથમ પરિપૂર્ણતામાં, બાપ્તિસ્તા યોહાન એ વચનના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂત હતો, અને તે સંદર્ભમાં તેનો સંદેશ સ્વભાવથી ચતુર્મુખી હતો. તેના કાર્યમાં વચનના દૂત દ્વારા સિદ્ધ થનારા શુદ્ધીકરણના કાર્યની ઓળખનો સમાવેશ થતો હતો, અને સિદ્ધ થયેલ તે શુદ્ધીકરણના કાર્યને ખળિયાણને સાફ કરવાના એક કૃત્ય તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. તેણે એ પણ ઓળખાવ્યું કે પૂર્વના પસંદ કરાયેલા લોકો ત્યારે અવગણવામાં જવાના પ્રક્રિયામાં હતા. તેણે દેવના લોકોને લાઓદિકિયાનો સંદેશ પણ રજૂ કર્યો, આ રીતે તેમને તેમના પાપો અને તેમના પિતૃઓના પાપો દર્શાવ્યા. તેણે આ બધી હકીકતોને “આવનારા કોપ”ના સંદર્ભમાં મૂકી. માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂતનું કાર્ય, એવા એક વ્યક્તિના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું જેણે અવગણવામાં જતાં લોકોની શિક્ષણ પ્રણાલીમાં ક્યારેય શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું ન હતું.

“યોહાન બાપ્તિસ્તા તમાં પ્રભુએ પોતાને માટે પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરવા એક દૂત ઊભો કર્યો. તેને પાપને ઠપકો આપતા અને તેની નિંદા કરતા વિશ્વ સમક્ષ અડગ સાક્ષી આપવાની હતી. લૂક, તેના મિશન અને

કાર્યની જાહેરાત કરતાં, કહે છે, ‘અને તે એલિયાની આત્મા અને શક્તિ માં તેની આગળ જશે, જેથી પિતાઓનાં હૃદયો સંતાનો તરફ ફેરવે, અને આજ્ઞા ભંગ કરનારાઓને ધાર્મિકોના જ્ઞાન તરફ ફેરવે; જેથી પ્રભુ માટે તૈયાર કરાયેલ પ્રજા ને તૈયાર કરે’ (લૂક 1:17).”

“ફરીસીઓ અને સદૂકીઓમાંથી ઘણા યોહાનના બાપ્તિસ્મા પાસે આવ્યા; અને તેમને સંબોધીને તેણે કહ્યું, ‘હે સાપોના સંતાનો, આવનાર કોપથી ભાગી જવા માટે તમને કોને ચેતવ્યા? તેથી પસ્તાવાને યોગ્ય એવા ફળ ઉત્પન્ન કરો; અને તમારા મનમાં એવું ન કહેતા, કે અબ્રાહમ અમારો પિતા છે; કારણ કે હું તમને કહું છું કે દેવ આ પથ્થરોમાંથી અબ્રાહમ માટે સંતાનો ઉભા કરવા સક્ષમ છે. અને હવે તો કુહાડી વૃક્ષોના મૂળ પાસે મૂકી દેવામાં આવી છે; તેથી જે દરેક વૃક્ષ સારો ફળ લાવતું નથી તે કાપી નાખવામાં આવે છે અને અગ્નિમાં ફેંકવામાં આવે છે. હું તો ખરેખર તમને પસ્તાવા માટે પાણીથી બાપ્તિસ્મા આપું છું; પરંતુ જે મારા પછી આવે છે તે મારાથી વધુ શક્તિશાળી છે, જેના જૂતાં ઊંચકવા લાયક પણ હું નથી; તે તમને પવિત્ર આત્માથી અને અગ્નિથી બાપ્તિસ્મા આપશે; જેના હાથમાં સૂપડું છે, અને તે પોતાનું ખળું સંપૂર્ણ રીતે સાફ કરશે, અને પોતાનું ઘઉં ભંડારમાં ભેગું કરશે; પરંતુ ભૂસીને તે અશમ્ય અગ્નિથી બાળી નાખશે’ (માથ્થી 3:7-12).”

“યોહાનનો સ્વર તુરાઈ સમો ઊંચકાયો હતો. તેનું કાર્ય આ હતું, ‘મારા લોકોને તેમનો અપરાધ, અને યાકૂબના ઘરાણાને તેમના પાપો બતાવ’ (યશાયા 58:1). તેણે કોઈ માનવીય વિદ્યાભ્યાસ પ્રાપ્ત કર્યો ન હતો. દેવ અને પ્રકૃતિ તેના શિક્ષકો રહ્યા હતા. પરંતુ ખ્રિસ્તના પૂર્વ માર્ગ તૈયાર કરવા માટે એવો એક વ્યક્તિ આવશ્યક હતો, જે એટલો નિર્ભય હોય કે પોતાનો સ્વર પ્રાચીન ભવિષ્યવક્તાઓની માફક સંભળાવે, અને પતિત થયેલી પ્રજાને પસ્તાવા માટે બોલાવે.” Selected Messages, book 2, 147, 148.

વિલિયમ મિલર વચનના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર બીજા દૂત હતા, અને મિલરનું વ્યક્તિત્વ અને કાર્ય યોહાન બાપ્તિસ્માકર્તા દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું.

“હજારો લોકોને વિલિયમ મિલરે પ્રચારેલી સત્યતાને સ્વીકારવા દોરવામાં આવ્યા, અને એલિયાહની આત્મા અને શક્તિમાં દેવના સેવકોને આ સંદેશાની જાહેરાત કરવા માટે ઊભા કરવામાં આવ્યા. ઈસુના અગ્રદૂત યોહાનની જેમ, જેઓએ આ ગંભીર સંદેશાનો પ્રચાર કર્યો તેઓએ વૃક્ષના મૂળે કુહાડી મૂકવાની, અને મનુષ્યોને પસ્તાવાને યોગ્ય ફળ લાવવા માટે બોલાવવાની અનિવાર્યતા અનુભવી.” Early Writings, 233.

ખ્રિસ્તના સમયમાં વાદવિવાદી યહૂદીઓને મશીહા વિષેના એક ખોટા સંદેશ પર વિશ્વાસ રાખવા દોરી જવાયા હતા. “મશીહા” એ ગ્રીક શબ્દ “ખ્રિસ્ત” માટેનો હિબ્રુ શબ્દ છે, જેનો અર્થ “અભિષિક્ત” થાય છે.

ઈશ્વરે ઈઝરાયલની સંતાનો પાસે જે વચન મોકલ્યું—ઈસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા શાંતિનો સુસમાચાર પ્રગટ કરતાં; (તે સર્વનો પ્રભુ છે:—તે વચન, હું કહું છું, તમે જાણો છો, જે સમગ્ર યહૂદિયામાં પ્રચારિત થયું, અને યોહાને જાહેર કરેલા બાપ્તિસ્મા પછી ગાલીલથી આરંભ થયું; કે કેવી રીતે ઈશ્વરે નઝરેથના ઈસુને પવિત્ર આત્મા અને શક્તિથી અભિષિક્ત કર્યા; જેણે સર્વત્ર ફરીને સદ્કાર્યો કર્યા, અને શેતાનથી પીડિત સર્વને સ્વસ્થ કર્યા; કેમ કે ઈશ્વર તેમની સાથે હતો. પ્રેરિતોનાં કૃત્યો 10:36-38.

“મસીહ” અને “ખ્રિસ્ત” બંનેનો અર્થ “અભિષિક્ત” એવો થાય છે. ખ્રિસ્ત પોતાના બાપ્તિસ્માના સમયે અભિષિક્ત થયો હતો; તેથી કડક અર્થમાં, પોતાના બાપ્તિસ્મા સુધી તે મસીહ અથવા ખ્રિસ્ત નહોતો. તેનું બાપ્તિસ્મા પ્રકટીકરણના દસમો અધ્યાયમાં આવેલા તે દૂતના અવતરણ સાથે પ્રતીકાત્મક રીતે સુસંગત છે, જે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે ઉતર્યો હતો, અને તે પ્રકટીકરણના અઢારમા અધ્યાયના પરાક્રમી દૂતના અવતરણ સાથે પણ સુસંગત છે, જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે ઉતર્યો હતો. આ ત્રણ ભવિષ્યવાણીય ચિહ્નો અંતિમ વરસાદમાં પવિત્ર આત્માના પ્રગટીકરણની ઓળખ આપે છે.

વિવાદપ્રિય યહૂદીઓ એક ભ્રાંતિને, એક ખોટા ભવિષ્યવાણીય સંદેશને પકડીને બેઠા હતા કે મસીહા એક શાબ્દિક પૃથ્વીજ રાજ્ય સ્થાપિત કરશે, જ્યારે ઇઝરાયલની જાતિ વિશ્વ પર શાસન કરશે. તે એક ખોટો સંદેશ હતો, જે “શાંતિ અને સમૃદ્ધિ” નું વચન આપતો હતો.

વિલિયમ મિલરના સંદેશમાં બે મુખ્ય તત્ત્વો હતાં. પ્રથમ, સમયસંબંધિત ભવિષ્યવાણીઓનો એવો પ્રયોગ હતો, જેના દ્વારા પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણની ઓળખ કરવામાં આવી; અને બીજું, એક હજાર વર્ષના મિલેનિયમ વિષેની કેથોલિક વ્યાખ્યાનો તેમનો અસ્વીકાર હતો, જેને માનવાની વૃત્તિ પ્રોટેસ્ટન્ટોમાં જોવા મળતી હતી. મિલેનિયમ વિષેનો તે ખોટો દૃષ્ટિકોણ—જેને શાંતિ અને સમૃદ્ધિના એક હજાર વર્ષ તરીકે ઓળખાવવામાં આવતો હતો—મસીહાના રાજ્ય વિષેના તે ભ્રામક દૃષ્ટિકોણ સમાન હતો, જેને વિવાદપ્રિય યહૂદીઓ ધારણ કરતા હતા.

તે બે સાક્ષીઓ એ બનાવટી પાછળના વરસાદના એવા સંદેશને ઓળખાવે છે, જે વચનના દૂત પોતાના મંદિરામાં અયાનક આવવા માટે માર્ગ તૈયાર કરનાર દૂતના ઇતિહાસની ત્રીજી અને અંતિમ પરિપૂર્ણતામાં “શાંતિ અને સમૃદ્ધિ”નું વચન આપે છે. તે ખોટો પાછળના વરસાદનો સંદેશ “શાંતિ અને સુરક્ષા”ના સંદેશ તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે, જે યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનારના સંદેશના વિરોધમાં છે; કારણ કે તેણે દર્શાવ્યું હતું કે “દરેક વૃક્ષ, જે સારો ફળ લાવતું નથી, તે કાપી નાખવામાં આવે છે અને અગ્નિમાં નાખવામાં આવે છે,” જ્યારે “આવનારો કોપ” ઉપસ્થિત થાય છે. તે મિલ્લરના આ નિવેદન દ્વારા પણ પ્રતિનિધિત્વ પામ્યું હતું કે, કેથોલિક ધર્મ જે શીખવે છે તે પ્રમાણે શાંતિના હજાર વર્ષો આવશે નહીં; કારણ કે જ્યારે પ્રભુ પાછા ફરશે, ત્યારે તેઓ પોતાના આગમનની તેજસ્વિતા દ્વારા પૃથ્વીનો વિનાશ કરશે.

અને તમે જે કલેશ પામો છો, તેઓ માટે અમારી સાથે વિશ્રામ છે, જ્યારે પ્રભુ ઇસુ પોતાના પરાક્રમી દૂતો સાથે સ્વર્ગમાંથી પ્રગટ થશે, અગ્નિની જ્વાળામાં તેઓ પર બદલો લેતાં જેઓ દેવને ઓળખતા નથી અને અમારા પ્રભુ ઇસુ ખ્રિસ્તના સુસમાચારનું આજ્ઞાપાલન કરતા નથી; તેઓ પ્રભુની ઉપસ્થિતિથી અને તેમના પરાક્રમના મહિમાથી સનાતન વિનાશની સજા ભોગવશે. 2 થેસલોનિકીઓ 1:7-9.

સંધિના દૂતને નવા પસંદ કરાયેલા લોકો સાથે સંધિમાં પ્રવેશ કરવા માટે તૈયારી કરનાર પ્રથમ બે દૂતો દર્શાવે છે કે “શાંતિ અને સુરક્ષા” વિષેનો એક ખોટો અંતિમ વરસાદનો સંદેશ, જે લાઓદિકીયન એડવેન્ટિઝમની ત્રીજી પેઢીમાં ઘડવામાં આવ્યો હતો, શેતાન દ્વારા એ રીતે રચાયો છે કે યોથી પેઢીની લાઓદિકીયન એડવેન્ટિઝમ ત્રીજા શાપમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલી ઇસ્લામની ભૂમિકાને ઓળખી ન શકે.

લેવીના પુત્રો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામનારાઓ માટે પૂર્ણ થતી શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયામાં, યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનાર પછી આવનાર એ પોતાના હાથે રહેલા સૂપડાથી પોતાની ખળીને સંપૂર્ણ રીતે સાફ કરીને “શુદ્ધ” કરવાની હતી. તે કાર્ય તેમના વચન દ્વારા પૂર્ણ થાય છે.

“જેનાં હાથમાં સૂપડું છે, અને તે પોતાનું ખળ સંપૂર્ણ રીતે સાફ કરશે, અને પોતાનું ઘઉં કોઠારમાં ભેગું કરશે.” મથિ 3:12. આ શુદ્ધિકરણના સમયોમાંનો એક સમય હતો. સત્ યના વચનો દ્વારા ભૂસું ઘઉંથી અલગ કરવામાં આવતું હતું. ઠપકો સ્વીકારવા માટે તેઓ અતિ યથર્થગર્વી અને આત્મધાર્મિક હતા, અને નમ્રતાભર્યું જીવન સ્વીકારવા માટે અતિ દુનિયાપ્રેમી હતા; તેથી ઘણા લોકો ઇસુથી દૂર ફરી ગયા. ઘણા આજે પણ એ જ કરી રહ્યા છે. આજે આત્મિકતાની કસોટી એવી જ રીતે થાય છે જેમ કફરનહૂમના સભાસ્થાનમાં તે શિષ્યોની થઈ હતી. જ્યારે સત્ યહૂદીય સુધી પહોંચાડવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ જુએ છે કે તેમનું જીવન દેવની ઈચ્છા અનુસાર નથી. તેઓ પોતામાં સંપૂર્ણ પરિવર્તનની જરૂરિયાત જુએ છે; પરંતુ આત્મનિષેધના કાર્યને હાથમાં લેવા માટે તેઓ તૈયાર નથી. તેથી જ્યારે તેમના પાપો પ્રગટ થાય છે ત્યારે તેઓ કલેશિત થાય છે. તેઓ ઠેસ ખાઈને દૂર ચાલી જાય છે, એમ જ જેમ તે શિષ્યો ઇસુને છોડી ગયા હતા, બડબડાટ કરતાં, ‘આ કઠિન વાણી છે; તેને કોણ સાંભળી

શકે?" ધ ડિઝાયર ઓફ એજિસ, 392.

અંતિમ વરસાદનો સંદેશ હબક્કૂક અધ્યાય બેમાં આવેલ "વિવાદ" છે, અને તે સત્યના શબ્દો છે, જે ભૂસીને ઘઉંથી અલગ કરે છે. તે અલગાવ એ કરારના દૂત દ્વારા સંપન્ન કરવામાં આવેલ શુદ્ધિકરણ છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં, દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, પદ ચૌદનો સંદેશ પ્રથમ વખત નિષ્ફળ ગયો ત્યારે એક શુદ્ધિકરણ ઉત્પન્ન થયું અને હબક્કૂક અધ્યાય બેના વિલંબના સમયને તથા મથિ અધ્યાય પચ્ચીસમાં આવેલી દસ કન્યાઓની ઉપમાને અંજામ આપ્યો. જ્યારે મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ અંતે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે પૂર્ણ થયો, ત્યારે તેનાથી વધુ મહાન શુદ્ધિકરણ ઉત્પન્ન થયું. ત્યારે જ કરારનો દૂત અયાનક આવી પહોંચ્યો અને અંતિમ શુદ્ધિકરણ અને પવિત્રીકરણ શરૂ કર્યું. જે ચળવળ ત્રણ પવિત્રીકરણો અને શુદ્ધિકરણોમાંથી પ્રથમ બેમાંથી પસાર થઈ હતી, તે ત્રીજામાં નિષ્ફળ ગઈ અને 1863માં લાઉદીકિયાના અરણ્યમાં મોકલવામાં આવી.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં પ્રથમ પ્રોટેસ્ટન્ટોને સત્યના શબ્દોથી શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા; ત્યારબાદ, ત્રીજા પરીક્ષાત્મક સંદેશાના આગમન સમયે પ્રથમ દૂતની ચળવળ શુદ્ધ કરવામાં આવી. પરંતુ જેઓ 1798 થી 1844 સુધીનાં છેતાલીસ વર્ષોમાં મિલરાઇટ મંદિરના નિર્માતાઓ રહ્યા હતા, તેઓએ 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવેલા ત્રીજા પરીક્ષામાં નિષ્ફળતા અનુભવી, યદ્યપિ તેમણે દસ કુંવારીઓની ઉપમા સંપૂર્ણ રીતે પૂર્ણ કરી હતી.

"પ્રથમ અને દ્વિતીય દેવદૂતોના સંદેશાઓ હેઠળ દુલ્હાને આવકારવા આગળ વધેલા ઘણા લોકોએ તૃતીય, વિશ્વને આપવામાં આવવાનો અંતિમ પરીક્ષાત્મક સંદેશ સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો, અને જ્યારે અંતિમ બોલાવણ કરવામાં આવશે ત્યારે પણ આવું જ વલણ અપનાવવામાં આવશે.

"આ દૃષ્ટાંતની દરેક વિશિષ્ટતાનો સાવધાનીપૂર્વક અભ્યાસ કરવો જોઈએ. આપણું પ્રતિનિધિત્વ તો સમજદાર કુંવારિકાઓ દ્વારા થાય છે અથવા મૂર્ખ કુંવારિકાઓ દ્વારા થાય છે." Review and Herald, October 31, 1899.

22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના આગમનથી જે ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસનો આરંભ થયો હતો, તે નિષ્ફળ ગયો, અને તેનો અંત 1863ના બળવા સાથે થયો. 1850 સુધીમાં સિસ્ટર વ્હાઇટે નીચેનો સંદેશ લખ્યો.

"પ્રભુએ મને 26 જાન્યુઆરીએ એક દર્શન આપ્યું, જે હું વર્ણવીશ. મેં જોયું કે ઈશ્વરના લોકમાંના કેટલાક મૂર્ખ અને સુસ્ત હતા; તેઓ માત્ર અડધા જાગેલા હતા, અને આપણે હવે જે સમયમાં જીવીએ છીએ તે સમયને તેઓ સમજી રહ્યા નહોતા; અને 'ગંદકી-બુરશ' ધરાવતો 'મનુષ્ય' અંદર પ્રવેશી ગયો હતો, અને કેટલાક વહાવી દેવામાં આવવાના જોખમમાં હતા. મેં ઇસુને વિનંતી કરી કે તેઓને બચાવે, તેઓને થોડીક વધુ સમય બક્ષે, અને તેઓને તેમના ભયંકર જોખમનું દર્શન થવા દે, જેથી સદાકાળ માટે અતિ મોડું થઈ જાય તે પહેલાં તેઓ તૈયાર થઈ શકે. દૂતએ કહ્યું, 'વિનાશ પ્રબળ વાવાઝોડા જેવો આવી રહ્યો છે.' મેં દૂતને વિનંતી કરી કે તેઓ આ જગતને પ્રેમ કરતા, પોતાની મિલ્કત સાથે આસક્ત રહેવા, અને તેમાંથી બંધન તોડીને છૂટા થવા તથા માર્ગ પર રહેવા સંદેશવાહકોને આગળ વધારવા માટે, આત્મિક આહારના અભાવે નાશ પામતા ભૂખ્યા ઘેટાંને ખવડાવવા માટે, પોતાનું બધું બલિદાન કરવા ઇચ્છુક ન હતા એવા લોકો પર દયા કરે અને તેઓને બચાવે."

"હું જ્યારે જોયું કે વર્તમાન સત્ત્વના અભાવે ગરીબ આત્માઓ મરી રહ્યા હતા, અને કેટલાક લોકો, જેઓ સત્ત્વમાં વિશ્વાસ કરવાનો દાવો કરતા હતા, દેવના કાર્યને આગળ વધારવા માટેના જરૂરની સાધનો રોકી રાખીને તેમને મરવા દેતા હતા, ત્યારે તે દુઃખ અત્યંત વેદનાકારક હતું; અને મેં દેવદૂતને વિનંતી કરી કે તે તેને મારી નજરથી દૂર કરે. મેં જોયું કે જ્યારે દેવના કાર્યએ તેમની કેટલીક મિલ્કત માગી, ત્યારે ઇસુ પાસે આવેલા યુવાનની જેમ, [Matthew 19:16-22.] તેઓ દુઃખી થઈને પાછા વળી ગયા; અને ટૂંક સમયમાં

જ છલકાતી આફત તેમની ઉપરથી પસાર થશે અને તેમની સંપત્તિ સર્વથા વહાવી લઈ જશે, અને ત્યાર પછી પૃથ્વી પરના માલનો બલિદાન આપી સ્વર્ગમાં ખજાનો ભેગો કરવા માટે બહુ મોડું થઈ જશે.”
Review and Herald, April 1, 1850.

1850માં, માટી-સાફ કરનાર પુરુષ પહેલેથી જ આવી પહોંચ્યો હતો. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ, કરારનો દૂત અચાનક પોતાના મંદિરમાં આવ્યો હતો, અને તેણે લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ અને પવિત્ર કરવાની કામગીરી શરૂ કરી હતી.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“આજે આત્માઓની પરીક્ષા લેવાઈ રહી છે અને તેઓ કસોટી પર ખરા ઉતરવામાં અજમાવવામાં આવી રહ્યા છે, અને ઘણા લોકો એ જ માર્ગ પરથી પસાર થઈ રહ્યા છે જે માર્ગ પર તેઓ ચાલ્યા હતા જેઓએ ખ્રિસ્તનો ત્યાગ કર્યો હતો. જ્યારે વચન દ્વારા તેમની પરીક્ષા લેવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ દૈવી શિક્ષકનો અસ્વીકાર કરે છે. જ્યારે તેમની જિંદગી સત્ય અને ધર્મની સુસંગતતામાં નથી તે કારણે તેઓને ઠપકો આપવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ તારણહારથી દૂર ફરી જાય છે; અને તેમનો નિર્ણય, દુઃખ પામેલા શિષ્યોના નિર્ણય જેવો, કદી બદલાતો નથી. તેઓ હવે ખ્રિસ્ત સાથે ચાલતા નથી. આ રીતે આ શબ્દો પૂર્ણ થાય છે, ‘જેનાં હાથમાં સૂપડું છે, અને તે પોતાની ખળી સંપૂર્ણપણે સાફ કરશે, અને પોતાનું ઘઉં કોઠારમાં ભેગું કરશે.’” Signs of the Times, May 15, 1901.